

Kopřivnický kosteliček

C Dmi C C G

1. Ko-při-vni-cky ko - ste - li - ček, ko-lem ně-ho čer-ny les,

G C Dmi D7 G7 C

ach, je-dě muj mi-ly, sy-ne-ček ro-zmi-ly, ach, je-dě un e-šče dněs.

1. Kopřivnický kosteliček,
kolem něho černý les,
ach jedě muj milý,
syneček rozmily,
ach jedě un ešče dněs.
2. Ach jedě un jedě, jedě
na svem vranem koničku
a připina sobě,
a připina sobě
na levý bok šabličku.
3. Dyž un si šabličku připjal,
na svůj dom se podíval,
žalostně zaplakal
a si zanařikal,
ež pod nim kuň zařehtal.
4. Panimama uslyšela,
na ulicu vyběhla,
ach, muj milý synu,
hdo tě dal na vojnu,
hdo je teho příčina.
5. Ten ukvaldsky pan purkrabi,
ten mě na tu vojnu dal,
un psaničko napsal,
k regementu poslal,
odvedli mě do Brna.
6. Dyž mě ku Brnu přivezli,
varta křiči halt, ver da.
Otvírejte vrata,
vezem vam rekruta,
z Kopřivnice huncvuta.

